

DE WERELDTUIN IN MENEN

Wil buurtbewoners de makkelijke moestuin aanleren

Wroeten in de aarde, koken met zelfgekweekte groenten, bessen plukken met de kinderen – de moestuintrend lijkt nog lang niet voorbij. In de Wereldtuin in Menen werken buurtbewoners van alle slag, van kinderen tot asielzoekers, zij aan zij. En is de oogst overvloedig, dan wordt er gedeeld.

Jozefien VAN HUFFEL

Lente in De Wereldtuin in Menen. Terwijl de ene vrijwilliger de laatste herfstbladeren bijeen veegt, verwijdert de andere het onkruid langs de paden en in het gras. Verantwoordelijke Ann VERBRUGGHE geeft de poort een nieuwe lik verf. „De tuin zit wat verstopt, middenin een huizenblok. Veel buurtbewoners beseffen dus nog niet dat ze hier terecht kunnen”, zegt ze. „Hopelijk vallen we straks wat meer op, want alle tuiniers zijn welkom.”

Vijf jaar geleden was er van tuinieren nochtans geen sprake. Wel van vierduizend verwilderde vierkante meter. „Een plantenzaak had hier grond en een serre. De eigenaars gingen met pensioen en CM kocht het stuk om er een thuiszorgwinkel te bouwen”, zegt Ann Verbrugghe. „Uiteindelijk kreeg het Rode Kruisopvangcentrum, hier vlakbij, de vraag of het de rest van de grond kon gebruiken.”

Het centrum koos voor een samentuin, een plek waar diverse bevolkingsgroepen elkaar ont-

Ook de jeugddienst organiseert af en toe een activiteit in de tuin. © Wereldtuin

moeten. „Er zijn de asielzoekers, die hier vijf maanden verblijven en veel hebben om over te piekeren. Werken in de moestuin kan voorkomen dat ze daarin blijven steken”, zegt Verbrugghe. „En dan is er de buurt. Weinig mensen hebben hier een eigen tuin. In de Wereldtuin kunnen ze gratis een perceel verbouwen. Ze mogen zelfs het materiaal lenen, zolang ze het maar naar zijn plaats terugbrengen.”

Brigitte Van Dale is een van hen. Vandaag is ze, samen met haar zoon, in de weer op de gemeenschappelijke stukken. Haar eigen percelen maakte ze immers al eerder lenteklaar. „We zaaiden groenten, plantten aardbeien en stekelbessen”, zegt ze. „Vorig jaar was iemand haar rabarber moe gegeten en kon ik proeven, nu plantte ik er zelf.”

Groene vingers heeft Van Dale niet. „In de Wereldtuin leer ik echter van anderen. Ik heb bijvoorbeeld konijnen en wist volstrekt niet dat die snoeisels van bamboe en knotwilgen eten.”

De Wereldtuin is niet enkel een ontmoetingsplek voor mensen, maar ook voor organisaties. Na vier jaar droeg het opvangcentrum het beheer over aan Veerkracht4, een sociaaleconomiebedrijf. De stad en het OCMW ondersteunen, maar er wroeten ook heel wat anderen in de Wereldtuingrond. Wekelijks komen er mensen van een psychiatrisch centrum, de jeugddienst organiseert soms activiteiten in de tuin en de bijzondere jeugdopvang heeft er een perceel.

„Die kinderen zien het als een beloning om naar hier te mogen komen”, lacht Verbrugghe. „Mensen van Velt hebben hier

„Ik heb eigenlijk geen groene vingers, maar hier leer ik veel van anderen”

een demonstratietuin, iemand van Natuurpunt kweekt in een afgesloten stuk giftige planten en planten die voorkomen in oude verhalen. Op die manier is er

ook heel wat tuinexpertise aanwezig.” Sinds Velt betrokken is, worden er in de Wereldtuin geen pesticiden en insecticiden meer gebruikt. „Alleen met de slakkenplaag is dat wat lastig”, zegt Verbrugghe. „Maar ik heb al ecologische korrels voorzien.”

Een groep van de bijzondere jeugdopvang komt een kijkje nemen. „We hebben in huis al voorgezaaid, prei en courgetten onder meer, maar eigenlijk zijn we te vroeg begonnen”, lacht de begeleider. „De planten zijn echt groot. Midden in de zomer is

het dan weer moeilijk voor ons om hier elke dag te geraken. Vorig jaar was een aantal gewassen helaas verbrand, onze rucola bijvoorbeeld.” „Daar vinden we dit jaar wel een oplossing voor. Een helpende hand met een gieter”, meent Ann Verbrugghe.

De Wereldtuin telt vijftig percelen van twee op twee. „Veel mensen hebben helemaal geen ervaring, dus beginnen we niet te groot”, zegt Verbrugghe. „De meesten telen pompoenen, sla, prei en aardappelen. Sommigen proberen eens iets bijzonders, of ze kweken een jaar uitsluitend bloemen. In de serre staan vooral tomaten, naast de scherpe peper van de bewoners van het opvangcentrum.”

Ann Verbrugghe is zelf geen tuinier. „Ik probeer mensen te verbinden”, zegt ze. Met geld van de Koning Boudewijnstichting komt er dit seizoen een tweedehands tuinhuis. „Om in te vergaderen, voor workshops of gewoon om samen iets te drinken.”

„Ik vind het vooral plezierig om buiten te zijn”, zegt Brigitte Van Dale. „In de Wereldtuin geniet ik, samen met mijn zoon. Volgend jaar krijgt hij onder meer tuinbouw op school. Het is heerlijk dat hij hier al kon kennismaken met tuinieren.”

De Wereldtuin in Menen (Poedermagazijnstraat 19) doet mee aan de Velt-Ecotuindagen op 6 en 7 juni. Info op www.facebook.com/wereldtuin, via info@wereldtuin.be of op 0471 96 39 66.

Een kikkerhuis? In de Wereldtuin is letterlijk en figuurlijk ruimte voor experiment. © Wereldtuin

Advertentie

Promo's
vergelijken?

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen